

ἄλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
 ἀρχὴν βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
 οὐκ ἔσχεν οὐδέν, ἀλλ' αἰστώσας γένος
 τὸ πᾶν, ἔχρηξεν ἄλλο φιλῦσαι νέον.
 καὶ τοισίδ' οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
 ἐγὼ δ' ἐτόλμησ' ἐξερυσάμην βροτούς
 τοῦ μὴ διαρῥοαίσθέντας εἰς Αἴδου μολεῖν.
 τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
 πάσχειν μὲν ἀλγευναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν.
 θνητούς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν
 οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλὰ νηλεῶς
 ᾧδ' ἐρῶύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεῆς θεά.
 ΧΟ. σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμένος, 250

χειρας ἦλθε, μεταδρομαῖς Ἐρινύων, Ἐλαυνόμεσθα φρυγάδες. ubi legitur ἠλαυνόμεσθα. Cf. ibid. v. 78. Helen. 12. Nostrum respicere videtur Plutarchus Consol. ad Apollon. p. 194. καθ' ὃν χρόνον ὁ Ζεὺς ἔνευε τοῖς δαίμοσι τὰς τιμὰς. idem factum memorat Aesopus in brevi fabella apud Plutarch. Consol. ad Uxor. p. 1082. τοῦ Διὸς τὰς τιμὰς διανέμοντος τοῖς θεοῖς, ἦται καὶ τὸ Πένθος. ἔδωκεν οὖν αὐτῷ, παρὰ δὲ τοῖς αἰρουμένοις μόνοις καὶ θέλουσι. Confer Hesiod. Theog. 73.

239. ταλαιπώρων Ald. Rob.

241. φντῆσαι Ald. φντεῦσαι Rob. contra metrum.

242. τοῖσιν edd. et MSS. τοισίδ' Elmsleius, qui notat has voces passim permutari, ut in Eurip. Med. 1294.

243. ἐγὼ δὲ τόλμησ' Ald. Rob. Turn. τόλμησ' Med. Schol. B. Steph. unde Valcken. ad Phoeniss. 856. veram lectionem restituit, quae in Cod. F. totidem literis exarata est. ὁ τολμῆς M. 1. Ven. 2. ἐξελυσάμην Rob. Eurip. Alcest. 11. ὃν θανεῖν ἐρῶύθμισμαι.

244. τὸ Rob. Med. Φ. Verbis negandi et impediendi μὴ adjici notissimum est: vid. Herman. ad Viger. not. 271. quod tamen non constanter factum est. Eurip. He-

racl. 661. τίς νιν εἶργε συμφορὰ Σὺν σοὶ φανέντα δεῦρ' μὴν τέρψαι φρένα; Soph. Oed. T. 129. εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναί. cf. Ajac. 70. Herod. V. 92. οἰκτός τις ἴσχει ἀποκτεῖναι. Vid. Schaefer. ad Dionys. Hal. p. 141. et ad L. Bos. p. 555. et omnino Hermannum de Pleonasmō pp. 218. — 220. Notabile exemplum est Eurip. Ion. 391. πρὸς θεοῦ Κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν ὃ βούλομαι, ubi observanda quoque numerorum enallage.

245. τοι omittit Ald. τῷ ταῖς Med. κνάπτομαι Musgravius conjecerat in margine libri sui.

246. αἰγευναῖσιν Rob.

248. Edd. et MSS. ἀλλ' ἀνηλεῶς. Quod dedi, ex Elmsleii monitu est, qui contulit Choeph. 240. καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου. supra 42. ἀεὶ γε δὴ νηλῆς σύ. cf. Gloss.

249. Cod. D. virgulam post Ζηνὶ habet, ἐρῶύθμισμαι Ζηνί. Obiter corrigendus est Schol. A. τῶν δὲ μέσων τὸ ῥυθμίζειν ἐστίν. lege μέτρων. [Recte se habet μέσων, "mediam significationem habentium." Dobraeus.]

250. Eustath. ad Od. Ψ. p. 1940, 57. Pindarus apud Athen. XIII. p. 601. Ὅς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδαμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μελαίναν καρδίαν ψυχρᾶ φλογί.